

SUYUN GÖZESİ (BİR CERİT HİKAYESİ)

Kırık dağın ardından güneşin ilk ışıkları karagölün sık ardıcılarna yansıdığında Ceritoğlu ve Mitelli güzel kızlar ve eli kolu bağlı eşkıyalar camız yokuşuna ulaşmışlardı.

Meryemçil tarafından gelen patikadan kalkan tozdan da anlaşıldığı üzere herhal atlı bir grup geliyordu. Ceritoğlu hayır olsun inşallah dedi içinden...

İki suyun birleştiği çayırılık mevkiine gelmişti toz bulutu...

Hele bu gelenlerde kim ola diye de söylenmeyi ihmal etmedi.

Ceritoğlu söylenirken bir ara Zümrütle göz göre geldiler...

Zümrüt: Ceritoğlu, bu gelenlerde bir hayır olsa keşke... Ne yapsak ki dedi.

Ceritoğlu: Hele dur hele, şu sık ardıcılığa geçelim de bir duldalanalım... Duldalanalım da bir bakalım kimlermiş, neymiş bu halleri...

Elleri kolları bağlı azılı eşkıyalarla ve kızlarla birlikte ardıcılığın içinde dulda bir yere geçtiler.

Yanı başlarında karabaş pür dikkat etrafı kesiyor, sabahın ilk ışıkları ile birlikte tan yeri ayazı ile birlikte başlayan deli poyraz kavuruyor adeta ortalığı...

Toz bulutu camız yokuşuna ulaştığında Ceritoğlu eli tetikte bekliyordu.

Gülizar da kızlara sakın olmalarını ve Ceritoğlu ne derse yapmalarını telkin ediyordu kısık sesle.

Sekiz on atlıdan oluşan grup Camız yokuşundaki Aynalı Ahmetin düşeğindeki pınara gelip az soluklanalım diyerek durdular...

Karşı yamaçtaki sık ardıcılığın arasında duldalanan Ceritoğlu olanı biteni görüyor, seslerden ne olup bittiğini de anlamaya çalışıyordu.

Üç gün önce Zeytinden çıkıp, Göksun üzerinden, Çamurludan köyünden, Meryemçil yaylasından beri Geben ovasını aşip Kaleboynu köyünde bu civarda yapacakları baskın toplantısı için geldiklerini anladı Ceritoğlu...

Ceritoğlu anladı anlamasına da, kızlarda anladı iyice huzursuzlandılar...

Pınarbaşında soluklandıktan sonra atlarına binip de hızla uzaklaştıklarında Ceritoğlu çoktan planını yapmıştı...

Ardıcılıktan çıkıp Kargaçayırı patikasından alma dağını aşip kısık kanyondan kızları mitele indirecek, oradan da elleri bağlı eşkıyaları köy muhtarına teslim edip, gerisin geri Gebene çıkacaktı...

Guşluk vakti Alma dağını aşip, kısık kanyona ulaştığında açlıkta çökmüştü...

Kör sulunun gırağında az dinlenelim dedi Ceritoğlu.

Dedi demesine amma iki el silah sesi patlayıverdi yamaçta.

Ne olduğunu anlamadan yanında bitiverdi üç dört kişi.

Kızlar hemen tanıdı gelenleri. Mitelli ve civar köylülerdi gelenler...

Akşamdan kızların kaçırıldığı haberini alınca hepsi birden silahlanıp aramaya çıkmışlar.

Suyun gırağında da görünce hemen silahlara sarılmışlar.

Köylüler üç beş derken yirmi otuz kişi oldular... Tabii namlular Ceritoğluna dönmüş durumda.

Ceritoğlu ise oturduğu daş dibinde öylece sessiz sessiz olanı biteni gözlüyordu.

Kızların babası olan Hamza Ağa elinde yaldır yaldır parlayan mavizeri ile Ceritoğlunun karşısına dikildi.

De hele babayığit, kimsin? Kimlerdensin? Adın, sanın nicedir?

Gülizar: Baba, bu babayığit, gadasını aldığım bizi kurtardı, aha şu elleri bağlı eşkıyalardan.

Dün gün batımı pınara suya gidelim diye sözleşmiştik kızlarla...

Pınar başında bunlar bize musallat oldular...

Hamza Ağa; sakalını sıvazladı...

Bu arada Ceritoğlu olanca heybeti ile ayağa kalktı... Ceritoğlunun ayağa kalktığını gören karabaş da ayaklanınca uzanıp başını sıvazladı.

Beyim, Ceritoğlu derler bana... Adım Fettahdır...

Aşağı Çukurova düzünden yukarı Torosların eteğine, Binboğa yaylalarına giderim.

Dün akşam karanlığında ak yoldan aşip göç yoluna döndüğümde bostanderesini geçip, halbur yaylasının düzünde soluklanayım dedim...

Pınar başına çöküp, çıkınımdan birzatlar çıkarıp yedim.

Çayırılıkta uzanıp biraz dinleneyim dedim. O ara aşağı dere boyundan gelen gürültüyü duyunca karşı gamalakların içine saklanıp bu gürültü ne diye baktım.

O ara kızları kaçırdıklarını görünce de bunları nerede eylerim de tuzak kurarım ola diye düşündüm...

Sonra en uygun yukarı çağlayanda körsulu geçeceğinde södeklerin arası uygun olur diye düşündüm... Gittim orada pusu attım... İşte şimdi de buradayız...

Velhasıl böyle ağa...

Hamza Ağa, varol babayığit, sağol. Kızlarımızda bizde sana bir can borçluyuz gayri...

Dile benden ne dilersen...

Valla ağa, açlık dize çöktü dedi Ceritoğlu...

Dedi demesine de Zümrütle gene göz göze geldi...

Hamza ağa yanındakilere ısmar etti... Hemen kazangabılardan yiyecek ekmekle gatık edecek peynir çıkardılar... Bir güzel karnını doyurdu Ceritoğlu...

Ceritoğlu ayağa binip de atının yularını eline aldığı anda karabaş gene yolculuk olduğunu anlayıp kuyruğunu dikip hazır ola geçmişti.

Önce Gülizar ardından Aysel sonra da Zümrüt Ceritoğluna minnetlerini ilettiler.

Zümrüt Ceritoğluna öyle bir baktı ki, Ceritoğlunun yüreğine doğru ılık ılık bir şeyler akıp gitti.

Çukurova düzünün Torosların şahikalarına yansıyan aşkı gibi...

Hamza ağa atının yuları elinde, mavizeri sırtında yekinen Cerit oğlunun omzuna elini koyup, ne vakit bizim buralardan geçersin hah işte o zaman misafirim olacak soframızdan nasipleneceksin dedi.

Ceritoğlu, Zümrüt le göz göze gelip de başını salladı olur, olur inşallah ağa. Yiyecek ekmeğimiz, içecek bir tas suyumuz varsa kıismetse olur dedi...

Şöyle atını çekip de uzaklaşırken birden geri dönüp Hamza ağa diye seslendi...

Hamza ağa da kızlarına kavuşmanın verdiği sevinçle köylüleri ile yola koyulmanın hazırlığındaydı...

Döndü, buyur babayığit?

Ağa İlçeye Haber salamaz mıyız?

Ne haberi ola ki?

Ağa, günün burnuyla camız yokuşunda soluklanırken sekiz on atlı Geldi...

Niyetleri pek bir hayra alamet değil...

Yukarı köylerde ateş kıvılcımı gibi her yan...

Dokunsan yanacak gibi... Zabıtlara haber etsek mi ola?

Hamza ağa bunun üstüne Bekire döndü, de hadi bekir, atını berk süresin ha...

Tez elden Andırına varasın zabıt çavuşuna olan biteni anlatasın...

Hamza ağa daha sözünü bitirmişti ki, bekir atını dehlediği gibi patikayı toza buladı...